



รายงานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์
ก่อนเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก
ในรายวิชาการขายและการตลาดเบื้องต้น

จัดทำโดย

นางสาวกรกนก เนตรพราว

ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง

รายงานวิจัยในชั้นเรียนนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้
ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2568 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก
วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย
สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่องานวิจัย	การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกในรายวิชาการขายและการตลาดเบื้องต้น
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวกรรณก เนตรพราว
สาขาวิชา	ธุรกิจค้าปลีก
ปีการศึกษา	1/2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนและผลการเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก และเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ในคาบเรียนที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลการสอบต่ำกว่าเกณฑ์ โดยสุ่มจากนักเรียน ปวช.1 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน 20 คน จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลของการศึกษาค้นคว้าที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการทำผลการวิจัยเรื่อง การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกในรายวิชาการขายและการตลาดเบื้องต้น ตามลำดับดังนี้ สถานภาพส่วนบุคคลในด้านเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศมากที่สุดคือ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85 และน้อยที่สุดคือ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 15 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร ในรายวิชาการขายและการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 แผนกวิชาธุรกิจค้าปลีก โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ 3.95 และหลังเรียนค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ 8.20 ซึ่งเมื่อนำผลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าต่างของช่วงคะแนนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.25 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทำให้แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจต่อรายวิชาเรียน และสร้างความจำ ความจดจำได้มากขึ้น เมื่อทำการทดสอบหลังเรียนในหน่วยการเรียนรู้เดิม พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นกว่าก่อนการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กิตติกรรมประกาศ

จากการทำงานวิจัยนี้ ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ท่านผู้อำนวยการยุทธพันธ์ โคตรพันธ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

จากงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์แผนกวิชาธุรกิจค้าปลีก ที่ให้ข้อมูลและช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบใจนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเสียสละเวลาร่วมทดสอบงานวิจัยนี้ รวมถึงการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนต่างๆทำให้การวิจัยประสบผลสำเร็จได้ด้วยดี

นางสาวกรรณก เนตรพราว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม	5
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น	6
แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร	7
แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	16
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
ขั้นตอนการวิจัย	15
การเก็บรวบรวมข้อมูล	16
วิธีดำเนินการวิจัย	16
การวิเคราะห์ข้อมูล	17

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	25
สรุปผลการวิจัย	25
อภิปรายผล	25
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	26
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	26
บรรณานุกรม	27
ภาคผนวก	29
ภาคผนวก ก แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอน	30
ภาคผนวก ข ประวัติผู้จัดทำ	33

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สมาร์ทโฟน (Smartphone) เป็นโทรศัพท์พกพา ซึ่งมีความสามารถคล้ายคอมพิวเตอร์และสามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้หรืออาจกล่าวได้ว่าสมาร์ทโฟนคือ การผสมผสานกันระหว่างพีดีเอกับโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยสมาร์ทโฟนมีระบบปฏิบัติการที่สามารถพัฒนาให้รองรับโปรแกรมประยุกต์อื่นๆ ได้ด้วย (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2555) ปัจจุบัน สมาร์ทโฟนเป็นที่นิยมกันมากในคนหลากหลายกลุ่มรวมถึงกลุ่มนักเรียน นักศึกษา กล่าวคือ สมาร์ทโฟนได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของนักศึกษา ซึ่งสามารถสังเกตได้ทั้งการใช้อย่างเปิดเผยและการแอบใช้ในชั้นเรียน ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่านักเรียน นักศึกษา มักนำสมาร์ทโฟนมาใช้ในเวลาเรียนทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และในขณะเดียวกันก็นำมาใช้ในเรื่องส่วนตัวด้วย เช่น การใช้งานอินเทอร์เน็ต การเล่นเกม และการใช้งานสื่อสังคม (Social Media) (Tindell & Bohlander, 2012)

อย่างไรก็ดี การที่นักเรียนได้นำสมาร์ทโฟนมาใช้ในการเรียนนั้นได้ส่งผลกระทบต่อการเรียนมากขึ้น ดังเห็นได้จากงานวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกาของ Ravizza (2014) ซึ่งพบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตในห้องเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมิชิแกนสเตตผ่านสมาร์ทโฟนรวมถึงแล็ปท็อป โดยมีวัตถุประสงค์ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องการเรียนรู้ เช่น การใช้งานเฟซบุ๊ก การใช้แอปพลิเคชันไลน์ การรับ-ส่งอีเมลและการอ่านข่าว ได้ส่งผลกระทบต่อผลสอบของนักศึกษาได้มากที่สุด แม้ว่าการศึกษานี้จะมีงานวิจัยที่ระบุว่า นักศึกษาที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดจะมีความสามารถในการทำงานหลายอย่างได้ในเวลาเดียวกันและได้ผลดีรวมถึงสามารถจัดการกับสิ่งรบกวนได้ดี แต่งานวิจัยนี้ พบว่า นักศึกษาที่มีสติปัญญาไม่ว่าจะอยู่ในระดับใดๆ ก็ตาม หากใช้อินเทอร์เน็ตในระหว่างเรียน โดยที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนแล้ว จะยังมีคะแนนสอบต่ำกว่าเกณฑ์ นอกจากนี้จากงานวิจัยของ Lepp, Barkley and Karpinski (2015) ที่เก็บข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า การใช้โทรศัพท์มือถือมีความสัมพันธ์กับผลการเรียน กล่าวคือ การใช้โทรศัพท์มือถือในชั้นเรียนจะส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาต่ำลง ส่วนงานวิจัยของ Rosen, Carrier and Cheever (2013) และ Al-Menayes (2014) พบว่า การใช้งานสื่อสังคม (Social Media) เช่น เฟซบุ๊ก มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการเรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยในประเทศของ

เบญจวรรณ ธนุวาศ และคณะ (2557) พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษาส่วนใหญ่แอบใช้สมาร์ทโฟนในห้องเรียนทุกวันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาบ่าย รูปแบบในการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนส่วนใหญ่ ได้แก่ การเล่นอินเทอร์เน็ต โทรเข้า-ออก เล่นเกม ถ่ายรูป และใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ซึ่งส่งผลทำให้ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเด็นพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนกับผลการเรียนของนักเรียน วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย โดยเน้นกรณีศึกษากับกลุ่มนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ทั้งนี้ เพื่อที่จะนำผลที่ได้มาสู่การให้ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มนักเรียนดังกล่าวต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนและผลการเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก
3. เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ในคาบเรียนที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลการสอบต่ำกว่าเกณฑ์

3. สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกัน มีผลกระทบจากใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนต่อตนเองและสังคมแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนของวัยรุ่นไทยมีความสัมพันธ์กับผลกระทบด้านลบต่อตนเองและสังคม

4. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน คือระดับชั้น ปวช.1/1 และ ปวช.1/2 จำนวน 45 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน คือระดับชั้น ปวช.1/2 จำนวน 20 คน

2. ขอบเขตระยะเวลา

ใช้ระยะเวลา ระหว่าง เมษายน 2568 – ตุลาคม 2568

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

แผนกวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

โซเชียลมีเดีย (Social Media) เกิดจากคำว่า “Social” หมายถึง สังคม และ “Media” หมายถึง สื่อ รวมกันเป็นสื่อสังคมที่บุคคลบนโลกนี้สามารถติดต่อ มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันได้

พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟน หมายถึง ลักษณะการใช้งานต่างๆ ที่แตกต่างกันออกไปตามพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟน เพื่อการติดต่อสื่อสาร เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าหาความรู้แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ใช้งาน แตกต่างไปตามพฤติกรรมการใช้งานของแต่ละบุคคล

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยสามารถนำไปวิเคราะห์ผลกระทบด้านลบต่อตนเองของการใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนของกลุ่มวัยรุ่นไทย

2. เพื่อนำข้อมูลที่ศึกษาเป็นตัววัดระดับความสัมพันธ์ของคนในสังคมของยุคสมัยที่เทคโนโลยีพัฒนา

3. สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนของกลุ่มวัยรุ่นไทย

7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ปัจจัยส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ

ตัวแปรตาม

การใช้เวลา

- การจัดสรรเวลา
- การบริหารเวลา

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟน

- เหตุผลการใช้สมาร์ทโฟน
- ความถี่ในการใช้สมาร์ทโฟน
- ระยะเวลาในการใช้สมาร์ทโฟนแต่ละครั้งสถานที่

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร
4. แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรมนั้นมีผู้ได้ให้ความหมายไว้มากมายซึ่งแตกต่างกันไป ดังนี้ พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิดและความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 332) ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 15) พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมทุกประเภท ที่มนุษย์กระทำไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ความชอบความสนใจ ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540, อ้างจาก อรรถพงศ์ เพ็ชรสุวรรณ, 2552 : 5) ให้ความหมายไว้ว่าพฤติกรรม หมายถึง การกระทำการแสดงออกของบุคคลในสภาวะการณ์ใด สภาวะการณ์หนึ่งที่สามารถสังเกตได้ได้ยิน และวัดด้วยเครื่องมือที่เป็นปรนัยได้ พันธุ์ทิพย์ รามสูตร (2540 : 141) ให้ความหมายของพฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมของสิ่งมีชีวิตซึ่งจะสังเกตได้หรือไม่ได้ก็ตาม ถ้าสิ่งมีชีวิตนั้นเป็นคนพฤติกรรมของคนก็หมายถึงปฏิกริยาต่าง ๆ ที่บุคคลแสดงออกมาอันมีทั้งพฤติกรรมภายใน (Covert behavior) และพฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) ซึ่งในการศึกษาส่วนใหญ่จะสนใจศึกษาพฤติกรรมภายนอกเช่นเดียวกับการศึกษาพฤติกรรมสุภาพจากคำจำกัดความดังกล่าว ผู้วิจัยขอสรุปความหมายพฤติกรรม (Behavior) หมายถึงการกระทำหรือ การตอบสนองของมนุษย์ต่อ

สถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด หรือสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ โดยการกระทำนั้นเป็นไปโดยมีจุดมุ่งหมายและ เป็นไปอย่างใคร่ครวญมาแล้ว หรืออย่างไม่รู้สึกรู้สีก้าว และไม่ว่าสิ่งมีชีวิตหรือบุคคลอื่นสามารถสังเกตการ กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม

ประเภทของพฤติกรรม

ได้มีผู้จำแนกประเภทของพฤติกรรมไว้ดังนี้ สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2520 : 1, อ้างจาก สุขัยยัณต์ โชติพันธ์, 2552 : 37) ได้แบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ชนิด คือ 1. พฤติกรรมที่ติดตัวมาแต่ กำเนิด (Unlearned Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่อินทรีย์ทำเองโดยไม่มีการเรียนรู้มาก่อน 2. พฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการเรียนรู้ (Learned Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่อินทรีย์ทำขึ้นหลังจาก ได้มีการเรียนรู้ หรือเลียนแบบจากบุคคลอื่นในสังคม

องค์ประกอบของพฤติกรรม

ชูชัย สมितिไกร (2553 : 9) ได้จำแนกองค์ประกอบของพฤติกรรมได้ 2 ประเภท คือ 1. พฤติกรรม ภายนอก (Overt Behavior) คือ การกระทำที่บุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็นได้และวัดได้ และอาจ แสดงออกได้ทั้งในรูปแบบวจนภาษา (Verbal) และแบบอวจนภาษา (Nonverbal) เช่น การพูด การ หัวเราะ การร้องไห้ การเดิน การซื้อสินค้า 2. พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) คือ การกระทำที่ เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งบุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตเห็นได้ เช่น ความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ การรับรู้ การคิด สามารถ วัดพฤติกรรมแบบนี้ได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา เช่น แบบวัด แบบทดสอบ 2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น Dusek (อ้างถึงในคุณทผลมีชัย๒๕๕๐: ๕) หมายถึงวัยที่เชื่อมระหว่าง การเป็นการเป็นผู้ใหญ่อันเป็นระยะที่ต้องปรับพฤติกรรมวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่ผู้ใหญ่วัยรุ่นจึง ไม่ใช่เป็นเพียง การเจริญเติบโตทางด้านร่างกายแต่หมายถึงการเจริญเติบโตทางสังคมซึ่งอยู่ในกรอบของ วัฒนธรรมแต่ละที่วัยรุ่นมาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Adolescence หมายถึงการเจริญเติบโตไปสู่วุฒิ ภาวะเมื่อกล่าวถึงวัยรุ่นคนทั่วไป มักนึกถึงผู้ที่อยู่ในช่วง 13-19 ปี โดยประมาณหรือหากแบ่งตามชั้นเรียนก็ จะนึกถึงผู้เรียนที่เรียนอยู่ใน ชั้นประถมศึกษาตอนปลายจนถึงระดับอุดมศึกษาปีต้นๆ กุญชรคำชาย (2542: 1)

2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น

ลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่น

1. เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเจตคติในวัยรุ่นจะควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดขึ้นเช่นการเปลี่ยนแปลงความสนใจความไม่มั่นใจเกี่ยวกับความสามารถ และความถนัดของตนเอง

2. เป็นวัยแห่งหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตผลลัพธ์ของพฤติกรรมในวัยนี้จะมีผลต่อบุคคลยาวในช่วงวัยอื่นต่อมาทั้งด้านการเรียนการทำงานการใช้ชีวิตคู่เจตคติที่มีต่อสิ่งต่างๆ สืบสนในบทบาทที่ไม่ชัดเจนของตนเองเช่นไม่แน่ใจว่าตนเองเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ความคาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่นี้มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของเด็กมากเด็กจะรู้สึกกว้างตัวยากไม่รู้ว่าจะทำตัวอย่างจึงจะถูกต้องและเหมาะสม

3. เป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ความเป็นตัวของตัวเองเด็กจะแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการการยอมรับจากกลุ่มและถือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแต่กระนั้นเด็กเองยังไม่แน่ใจในบทบาทของตนเขาต้องการรู้ว่าเขาต้องแสดงบทบาทใดในสังคมของตัวเองคือการพยายามหาเอกลักษณ์ของตัวเองจากการแต่งกายจากการใช้คำพูดที่เข้าใจกันเฉพาะ ในกลุ่มวัยรุ่นเท่านั้น

4. เป็นช่วงวัยแห่งจินตนาการวัยรุ่นชอบฝันสร้างวิมานในอากาศจินตนาการตนเองเป็นสิ่งต่างๆ หรือบุคคลต่างๆ ที่ตนเองชอบเด็กสามารถแสดงออกในรูปของการประพันธ์เพลงเขียนบทกลอนประกอบเพลงหรือแม้กระทั่งการแต่งกายตามแบบบุคคลในสังคมที่ตนเองชื่นชอบและต้องการเอาอย่าง

5. เป็นวัยแห่งปัญหาอาจกล่าวได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยเจ้าปัญหามากที่สุดส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากสาเหตุ ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายนั้นเองภาวะความวุ่นใจไม่สบายตัวไม่สบายใจทำให้เกิดความหงุดหงิดวิตกกังวลอารมณ์เสียง่ายไม่ยอมพูดคุยกับใครหรือพูดจาอียวนจนทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันในกลุ่มเพื่อนหรือพี่น้องเกิดเป็นปัญหาทางอารมณ์และปัญหาสังคมของเด็กวัยนี้

3. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

กระบวนการของการถ่ายทอดสาร (massage) จากบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้ส่งสาร (source) ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้รับสาร (receiver) โดยผ่านสาร (channel) การสื่อสารนั้นจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งในชีวิตมนุษย์นอกเหนือจากปัจจัยที่สี่ที่เป็นความจำเป็นเพื่อความอยู่รอดของมนุษย์อันได้แก่อาหาร ที่อยู่อาศัยยารักษาโรคเครื่องนุ่งห่มแม้การสื่อสารจะไม่มี ความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความเป็นความตายของมนุษย์เหมือนกับปัจจัยสี่ของตนแต่การที่จะให้ได้มาซึ่งปัจจัยทั้งสี่นั้นย่อมต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือแน่นอนมนุษย์อาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของตนและเพื่ออยู่ร่วมกับคนอื่น ในสังคมการสื่อสารเป็นพื้นฐานของการติดต่อของมนุษย์ และเป็นเครื่องมือสำคัญของกระบวนการทางสังคม ยิ่งสังคมมีความสลับซับซ้อนมากเพียงใดและประกอบด้วยคนจำนวนมากเท่าใดการสื่อสารก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้นการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสังคมที่นำมาซึ่งความสลับซับซ้อนก่อให้เกิดความ ไม่เข้าใจและความไม่แน่ใจแก่สมาชิกของสังคมย่อมต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว การสื่อสารมีความสำคัญต่อมนุษย์ 5 ประการ คือ

1. ความสำคัญต่อการเป็นสังคม
2. ความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน
3. ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมและธุรกิจ
4. ความสำคัญต่อการปกครอง
5. ความสำคัญต่อการเมืองระหว่างประเทศ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กรมวิชาการ (2534, หน้า 21) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ปริมาณ และทักษะของความรู้ในสาขาวิชาที่บุคคลได้รับลักษณะการจัดองค์ประกอบและ โครงสร้างของความรู้ และการใช้ประโยชน์โครงสร้างของความรู้ ในการแก้ปัญหาในการคิดเชิง สร้างสรรค์ ในการประเมินความ น่าเชื่อถือของข้ออ้างและ ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

อารมณ สนานุกู (2539, หน้า17) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลมาจากการ กระทำ ที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งทางร่างกายและสติปัญญา ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็น ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถ เฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์การเรียนอาจ ได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น อาจจะได้จากการสังเกต การตรวจการบ้าน หรือ อาจได้มาในรูปของระดับคะแนน ที่ได้จาก โรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อนและระยะเวลาที่ นาน หรืออาจได้มาด้วยการวัดจาก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป ไพศาล หวังพานิช (2523, หน้า 137) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน (Academic Achievement) หมายถึง คุณลักษณะและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจาก การฝึกอบรมหรือจากการสอน จึงเป็นการ ตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้ว เท่าไร มีความสามารถอย่างไร

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531, หน้า 146) ได้ให้ความหมายว่าของ แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของผู้เรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นคำถามให้ ผู้เรียนตอบด้วยกระดาษ และดินสอ(Paper and Pencil Test)

บุญชม ศรีสะอาด (2532, หน้า 52) ได้ให้ความหมายว่าของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการซึ่งเป็นผล จากการเรียนรู้ใน เนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอบนั้น จากความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้างต้น พอสรุปคำจำกัดความ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของ

บุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถ หรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลมาจากองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non-intellectual Factor) การ ที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษามากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้งสองนี้ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้หรือสัมฤทธิ์ผล ทางการเรียน เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้วัดได้ หลายทาง เป็นต้น ว่าวัดสมรรถภาพทางสมอง วัดความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการแก้ปัญหาส่วนองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ก็มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่น้อยซึ่งได้แก่ ทักษะที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการสอน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน ลักษณะการคบเพื่อน การศึกษาของ บิดามารดา เป็นต้น (อารมณ สนานุกู, 2539, หน้า 17-18)

4.2 ลักษณะการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพาณิชย์(2523, หน้า137) ได้แบ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตาม จุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ คือ 1. การวัดด้านปฏิบัติการ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าว ในรูปการกระทำจริงให้ ออกเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ข้อสอบ ภาควิปฏิบัติ(Performance Test) 2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาซึ่งเป็น ประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรม ความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้ โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์”

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531, หน้า146-147) ได้แบ่งแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ได้เป็น 2 พวก คือ

1. แบบทดสอบของผู้สอน หมายถึง ชุดคำถามที่ผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อ คำถามเกี่ยวกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนในห้องเรียนว่า ผู้เรียนมีความรู้มากแค่ไหน บกพร่องที่ ตรงไหน จะได้สอนซ่อมเสริม หรือเป็นการวัดดูความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับ ความต้องการของผู้สอน
2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบประเภทนี้สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละ สาขาวิชา หรือจากผู้สอนที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่ง คุณภาพดีพอ จึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบผลเพื่อ ประเมินค่าของการเรียนการ

สอนในเรื่องใด ๆ ก็ได้แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบ บอกวิธีสอบและมีมาตรฐานในด้าน การแปลคะแนนด้วย อำนวยรุ่งรัมย์(2525, หน้า 19-111) ได้ให้ความหมายว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับ กระบวนการต่างๆ ทางด้านสติปัญญาและสมอง เช่น การจดจำข้อเท็จจริง ความเข้าใจ ความคิด การ ตั้งสมมติฐาน และปัญหา
2. ด้านความรู้สึก (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการ เจริญเติบโตและการพัฒนาในด้านความสนใจ คุณค่า ความซาบซึ้งและทัศนคติหรือเจตคติต่าง ๆ ของ ผู้เรียน
3. ด้านปฏิบัติการ (Psycho-Moto Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาทักษะในการปฏิบัติและการดำเนินการ เช่น การทดลอง เป็นต้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิชญ์ เพชรคำ(2557)การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนของวัยรุ่นไทยที่มี ผลกระทบด้านลบต่อตนเองและสังคม” ครั้งนี้ประชากรกลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาคือกลุ่มวัยรุ่นใช้ โทรศัพท์สมาร์ทโฟนที่มีอายุระหว่าง 16-26 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้โปรแกรม SPSS สถิติใช้ได้ แก่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุดและ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพมาแล้ว ทำการวิเคราะห์สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้คือผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 21-22 ปี เป็นนักเรียน นักศึกษาระดับการศึกษาปริญญาตรีและมีรายได้ 6,001-10,000 บาท ใช้โทรศัพท์บ่อยในช่วงเวลา 17.01-21.00 น. สถานที่ใช้บ่อยคือ ที่บ้านพักอาศัย ความถี่ในการมากกว่า 30 ครั้งต่อวัน โดยกลุ่มตัวอย่าง มีวัตถุประสงค์และลักษณะการใช้คือ Application Facebook ส่วนใหญ่ใช้ติดต่อกับเพื่อน ระยะเวลาในการใช้คือระยะเวลา 6-10 นาทีต่อครั้ง ส่วน ผลกระทบด้านลบจากการใช้คือก่อให้เกิดการติดเกมและแนวโน้มระดับความสัมพันธ์ของคนในสังคมเริ่ม ลดลงจากพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนคือการพูดคุยปากต่อปากกันน้อยลง อมร โต๊ะทอง (2556) ในงานวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมและผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมต้นถึงมัธยมปลายใน เขตกรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนมากใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ คือ สถานศึกษา และที่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลรายงานการวิจัยของสำนักงานสถิติแห่งชาติ คือสถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือสถานศึกษา และที่บ้าน ช่วงเวลาที่ใช้ในวันธรรมดามากที่สุดคือ 15.01-20.00 น.

และในวันหยุดช่วงเวลาที่ใช้มากที่สุดคือ 13.01-20.00 น. เนื่องจากเวลาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน สอดคล้องกับผลรายงานการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2552 ของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ และงานวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้บริการอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือในเขตกรุงเทพมหานครของพรทิพย์ วิจิตรรัตนชัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อตอบสนองความต้องการอยากรู้ อยากเห็น ความสนใจทั่วไปโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) เท่ากับ .034 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่าเพศชายใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อติดตามข่าวสาร และสถานการณ์บ้านเมือง และใช้เพื่ออ่านข่าวหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารออนไลน์ มากกว่าเพศหญิง

ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าผลการทดสอบการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่ออ่านข่าวหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารออนไลน์นั้น ได้รับการสนับสนุนในทั้งสามตัวแปรคือ เพศ อายุ และระดับการศึกษา นั่นคือ วัยรุ่นไทยใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อแสวงหาความรู้มาก โดยพบว่า

1. เพศชายใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่ออ่านข่าวหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารออนไลน์ มากกว่าเพศหญิง ซึ่งผลการศึกษายังพบว่า วัยรุ่นเพศชายนิยมใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อติดตามข่าวสารและสถานการณ์บ้านเมืองมากกว่าวัยรุ่นหญิงด้วย

2. วัยรุ่นที่อายุมากกว่าคือ กลุ่มอายุ 16-18 ปี มีการอ่านข่าวหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารออนไลน์ที่มากกว่ากลุ่ม อายุ 13-15 ปี

3. วัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าคือ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่ออ่านข่าวหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารออนไลน์ มากกว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมต้น

จากผลการวิจัยนี้สามารถบ่งชี้ได้ว่าวัยรุ่นเพศชายเมื่อมีอายุมากขึ้น และมีการศึกษาที่สูงขึ้น จะเปิดรับข่าวสาร และสถานการณ์บ้านเมืองมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานการวิจัยจากศูนย์วิจัยพิวในต่างประเทศ ซึ่งทำการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของคนอเมริกัน เมื่อเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2555 ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า คนอเมริกันเพศชายบริโภคข่าวผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่มากกว่าเพศหญิง ในขณะที่คนอเมริกันเพศหญิงจะมีแนวโน้มรับข่าวสารใหม่ๆผ่านทางโซเชียลมีเดีย

อีกทั้งการศึกษานี้ยังสนับสนุนแนวความคิดการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร โดย เมอร์ริลล์ และ โลเวนสไตน์ (Merrill, John C. & Ralph L. Lowenstein) ที่กล่าวถึงแรงผลักดันให้บุคคลเปิดรับข่าวสารโดยมี

เหตุ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น มนุษย์มีสัญชาตญาณอยากรู้อยากเห็น มีการต้องการการรับรู้ข่าวสารต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองด้วยลักษณะพิเศษเฉพาะของสื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่ปัจจุบันสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ จึงมีลักษณะเฉพาะที่ทำให้วัยรุ่นเลือกใช้เป็นจำนวนมาก เพราะสามารถใช้ได้ทุกที่ทุกเวลา เพื่อตอบสนองตามความต้องการของตน

ที่น่าสนใจคือในประเด็นของตัวแปรเพศนั้น พบว่าเพศหญิงใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ โดยเป็นการใช้เพื่อสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนสอดคล้องกับการศึกษาของพรทิพย์ วิจิตรรัตนชัย ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือในเขตกรุงเทพมหานคร

ที่น่าสนใจคือในประเด็นของตัวแปรเพศนั้น พบว่าเพศหญิงใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ โดยเป็นการใช้เพื่อสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพรทิพย์ วิจิตรรัตนชัย ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือในเขตกรุงเทพมหานครและผลงานวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของศูนย์วิจัยพิวในต่างประเทศ ที่พบว่าอเมริกันเพศหญิงจะมีแนวโน้มรับข่าวสารใหม่ๆผ่านทางโซเชียลมีเดียดังกล่าวแล้วในข้างต้น

ในด้านตัวแปรอายุ พบว่าเมื่ออายุมากขึ้น และเรียนสูงขึ้น วัยรุ่นจะเริ่มใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อการเลือกซื้อสินค้าและบริการต่างๆ ซึ่งนับเป็นพฤติกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย นั่นคือ วัยรุ่นมีความไว้วางใจต่อการเลือกซื้อสินค้าจากการเห็น แต่ไม่ได้มีโอกาสจับต้องหรือทดลอง และยังมีมีความไว้วางใจในระบบการซื้อขายออนไลน์ด้วย ซึ่งจะเห็นว่า บ่งบอกถึงพฤติกรรมการซื้อของที่ง่ายขึ้น และบ่งบอกว่าวัยรุ่นกลุ่มนี้มีความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างความสะดวกแก่ตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนด ที่กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการสื่อสารในแต่ละครั้ง จะทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งระดับปัจเจกบุคคลและการเปลี่ยนแปลงในระดับสังคมตามมาเสมอ

ทั้งนี้หากพิจารณาในเชิงทฤษฎีแล้ว จะพบว่ากฎแห่งความเร่งรีบนั้นเข้ามามีบทบาทต่อการตัดสินใจปรับใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ในกลุ่มวัยรุ่นเป็นการย่นระยะเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆให้เร็วขึ้น อย่างพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการทางอินเทอร์เน็ตเป็นตัวบ่งชี้ถึงการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการที่เร่งรีบได้อย่างชัดเจนในส่วนของกฎแห่งความล่าสมัย จากผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่าวัยรุ่นใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อสื่อสารสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน โดยใช้เว็บไซต์ www.facebook.com เป็นช่องทางในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิด เป็นพฤติกรรมที่สะท้อนถึงลักษณะการสื่อสารที่พัฒนาเปลี่ยนไปจากการสื่อสารรูปแบบเดิมๆ

ในประเด็นของกฎแห่งการหลอมรวมหรือบูรณาการสื่อ จากผลการวิจัยยังสนับสนุนแนวคิดที่ว่า การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีของการสื่อสาร อย่างอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ ส่งผลให้รูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวันของกลุ่มวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ประสบการณ์ของวัยรุ่นสามารถแผ่ขยายกว้างออกไป ทำให้วัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถรู้เรื่องราวที่ไหนก็ได้ โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาหรือสถานที่จากผลการตอบแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการดูทีวีจากอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ซึ่งจากพฤติกรรมการดูทีวีจากอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังกล่าว สามารถบ่งชี้ได้ถึงนวัตกรรมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสื่อสารซึ่งหลอมรวมเทคโนโลยีสื่อสารต่างๆเข้าด้วยกัน เป็นปัจจัยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างพฤติกรรมการดูทีวีที่เปลี่ยนแปลงไปของกลุ่มวัยรุ่น โดยผลจากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการดูทีวีจากอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

ผลการวิจัยในครั้งนี้นี้ยังพบอีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อตอบสนองด้านบันเทิงต่างกัน โดยกลุ่มที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมปลายมีการใช้เพื่อความบันเทิงมากกว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) เท่ากับ 0.041 หมายถึงกลุ่มที่มีการศึกษาสูงจะใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อความบันเทิงสูง เมื่อเปรียบเทียบผลวิจัยในครั้งนี้นี้กับงานวิจัยของคมกริช ทัทกสิกา ที่ศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมตอนปลายในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมปลายมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อต้องการด้านความบันเทิงมาก และจากงานวิจัยของคมกริช ได้ให้ข้อชี้แนะไว้ว่า หากตัวแปรด้านสื่อเปลี่ยนไป คือจากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ มาเป็นการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ ผลการศึกษาจะแตกต่างกัน หรือไม่อย่างไร จากข้อชี้แนะดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้ง นี้ ผลการศึกษาในครั้งนี้อาจพบว่า จากตัวแปรการใช้สื่อที่เปลี่ยนไป คือจากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ เปลี่ยนมาเป็นการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ พฤติกรรมการใช้งานเพื่อความบันเทิงของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมปลายด้านการตอบสนองด้านความบันเทิงไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านต่างๆแล้ว พฤติกรรมการใช้ดังกล่าวยังสนับสนุนแนวคิดทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจในการใช้สื่ออีกด้วย จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อใช้แสดงความเป็นตัวตน โดยมีเกณฑ์การเลือกอยู่ในระดับมาก อีกทั้งความคาดหวังถึงผลจากการใช้

อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่มีผลทำให้ผู้หันสมัย ซึ่งเป็นการบ่งชี้ถึงการเลือกใช้สื่อของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นการเลือกใช้สื่ออย่างมีเป้าหมายแน่นอน

นอกจากนี้การศึกษาวิจัยนี้ยังได้ศึกษา ถึงเหตุผลในการเลือกใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลุ่มตัวอย่าง จากผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพราะสะดวก พกพาง่าย คิดร้อยละ 93.3 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกพล ไรจน์รัตนวิชัย ที่ได้วิจัยเรื่อง ทักษะและพฤติกรรมของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 77.07 โดยมีสาเหตุมาจากความสะดวกของการใช้งาน

การศึกษาวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงผลกระทบต่อการศึกษา และผลกระทบต่อครอบครัว จากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ จากผลการทดสอบถึงช่วงเวลาการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต่างกัน ส่งผลกระทบกับการเรียน และส่งผลกระทบต่อครอบครัวหรือไม่ ตามสมมติฐานที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีทัศนคติถึงช่วงเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต่างกัน มีความเห็นไม่ต่างกันว่า การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ ส่งผลกระทบต่อการศึกษา และส่งผลกระทบต่อปัญหาครอบครัว

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติถึงการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีผลทำให้เสียการเรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.47 และมีทัศนคติถึงการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีผลทำให้เกิดการเสพติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.84 ซึ่งสอดคล้องใกล้เคียงกับงานวิจัยของสิริพรรณ แซ่ลิ้ม และคณะ (2552) ที่ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของพฤติกรรมการเสพติดอินเทอร์เน็ตและกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ว่าการเสพติดอินเทอร์เน็ตมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ผลกระทบที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง นอกเหนือสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลุ่มวัยรุ่นอาจส่งผลกระทบทำให้เกิดการเสพติดอินเทอร์เน็ต วัยรุ่นถูกล่อลวงมากขึ้น การเข้าเว็บโป๊ เว็บลามกอนาจารทำได้ง่ายขึ้น และส่งผลให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นก่อนวัยอันควร โดยมีเกณฑ์การเลือกถึงผลกระทบเหล่านี้อยู่ในระดับมากค่อนข้างไปทางมากที่สุด ซึ่งผลกระทบเหล่านี้เป็นประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาต่อไปเป็นอย่างยิ่ง

นายสุนทร ดวงประเสริฐชัย (2557) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา จำนวนทั้งสิ้น 365 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น

แบบสอบถามการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษาด้านพาณิชย์และด้านบันเทิง โดยการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS for Windows สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตใช้ค่า T-test และการหาค่าแตกต่างของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตใช้วิเคราะห์ One way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของนักศึกษา ทางด้านการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับ บ่อยมาก ส่วนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการพาณิชย์ในภาพรวมอยู่ในระดับ เสมอๆ และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านบันเทิงในภาพรวมอยู่ในระดับ บ่อยมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศอายุและชั้นปีของนักศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาทั้งด้านการศึกษาด้านพาณิชย์และด้านบันเทิงส่วนคณะ ที่นักศึกษาสังกัดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาทั้งด้านการ ศึกษาและด้านพาณิชย์ส่วนด้านบันเทิง

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยการปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินงานและเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า โดยมีขั้นตอนดำเนินงาน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชา ธุรกิจค้าปลีก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย โดยการใช้แบบเฉพาะเจาะจง (PurposiveSampling) จำนวน 2 ห้องเรียน คือระดับชั้น ปวช.1/1 และ ปวช.1/2 จำนวน 45 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย โดยการใช้แบบเฉพาะเจาะจง (PurposiveSampling) จำนวน 1 ห้องเรียน คือระดับชั้น ปวช.1/2 จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone

ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่นแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อทำการศึกษา การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย
5. สร้างเครื่องมือการวิจัยโดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้
6. เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการ ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบทดสอบ
7. สรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยโดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการขายและการตลาดเบื้องต้น
2. เก็บอุปกรณ์ Smart Phone ก่อนเข้าชั้นเรียนทุกครั้งในรายวิชาการขายและการตลาดเบื้องต้น
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการขายและการตลาดเบื้องต้น หลังการแก้ไขพฤติกรรมการใช้มือถือในคาบเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน 20 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง คือ การทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ธัญธัช วิกิตภูมิประเทศ, 2558; เบญจวรรณ ธนวาส และคณะ, 2557; ชื่นสมล บุนนาค, 2554; อาฟีฟีลาเต๊ะ และคณะ, 2555; Alfawareh & Jusoh, 2014; Al-Menayes, 2014; Jena, 2014; Lepp, Barkley & Karpinski, 2015; Martin, 2011; Mok et al., 2014; Morphetou & Morphetis, 2014; Ravizza, 2014; Rosen, Carrier & Cheever, 2013; Yu, 2012) เพื่อสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม ทั้งนี้ แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วย 2 ตอนได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา และ ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามซึ่งมีค่าระหว่าง 0.67-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในส่วนที่เป็นพฤติกรรมซึ่งพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคที่ระดับ 0.754

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักเรียนใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนและผลการเรียนของนักศึกษาใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square)

การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนใช้แบบฝึกและหลังใช้แบบฝึก โดยใช้สูตรดังนี้

(บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 102-103)

1.1 ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$s_n = \frac{\sqrt{N \sum X^2 - (\sum X)^2}}{N}$$

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนก่อนและหลังการแก้ไขพฤติกรรม
การใช้มือถือในคาบเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone ก่อนการเรียนของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/2 ด้วยการทดสอบค่า (t-test) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 :
109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต

D แทน ผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเพื่อนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ของวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน 20 คน ซึ่งผลที่ได้จากการทำวิจัยเป็นดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ และพฤติกรรมการเรียน

ตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	3	15
หญิง	17	85
รวม	20	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และเป็นเพศหญิงจำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 85

ส่วนที่ 2 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร ในรายวิชาการขายและการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 แผนกวิชาธุรกิจค้าปลีก

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{x}$	S.D.
คะแนนก่อนการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร	20	3.95	1.27
คะแนนหลังการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร	20	8.20	0.89

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.95 และแสดงผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเก็บอุปกรณ์สื่อสารมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 8.20

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร ในรายวิชาการ ขายและการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 แผนกวิชา ธุรกิจค้าปลีก

ข้อ คน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	x	x^2
1	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	5	25
2	0	0	0	0	1	1	0	1	0	0	3	9
3	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	6	36
4	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0	5	25
5	0	0	0	0	1	1	1	1	0	0	4	16
6	0	1	0	0	1	1	1	0	0	1	5	25
7	1	0	0	1	1	0	1	0	0	0	4	16
8	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	5	25
9	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	4	16
10	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	2	4
11	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	2	4
12	1	0	0	1	1	0	1	1	0	0	5	25
13	0	0	1	0	1	0	0	1	1	1	5	25
14	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	5	25
15	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	2	4
16	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	3	9
17	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	2	4

18	1	1	0	0	0	1	0	1	0	1	5	25
19	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	3	9
20	0	1	0	0	1	1	0	1	0	0	4	16
รวม	5	8	4	4	16	10	12	11	5	4	79	343

จากตารางที่ 3 แสดงผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้บอร์ดเกมเที่ยวทั่วไทย

ตารางที่ 4 ตารางแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร ในรายวิชาการ
ขายและการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 แผนกวิชา
ธุรกิจค้าปลีก

[illegible]

16	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	9	81
17	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	9	81
18	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	8	64
19	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	7	49
20	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	8	64
รวม	18	15	17	16	18	16	15	17	15	17	164	1360

จากตารางที่ 4 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร

ตารางที่ 5 ตารางแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร ในรายวิชาการ
ขายและการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 แผนกวิชา
ธุรกิจค้าปลีก

นักเรียน (คน)	การประเมินผล (เต็ม 10 คะแนน)		ผลต่างที่เกิดจากการ พัฒนาผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 60
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			
1	5	9	4	90	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
2	3	8	5	80	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
3	6	9	3	90	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
4	5	7	2	70	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
5	4	9	5	90	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
6	5	7	2	70	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
7	4	9	5	90	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
8	5	8	3	80	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
9	4	8	4	80	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
10	2	6	4	60	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
11	2	8	6	80	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
12	5	9	4	90	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
13	5	8	3	80	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
14	5	9	4	90	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
15	2	9	7	90	ผ่านเกณฑ์การประเมิน

16	3	9	6	90	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
17	2	9	7	90	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
18	5	8	3	80	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
19	3	7	4	70	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
20	4	8	4	80	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
ค่า $\bar{x}$	3.95	8.20	4.25		
ค่า S.D.	1.27	0.89	1.45		

จากตารางที่ 5 แสดงผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร ในรายวิชาการขายและการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 แผนกวิชาธุรกิจค้าปลีก โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ 3.95 และหลังเรียนค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ 8.20 ซึ่งเมื่อนำผลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าต่างของช่วงคะแนนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.25

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมาสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้จัดทำขอนำเสนอเป็นภาพรวมและข้อสรุปผลของการศึกษาค้นคว้าที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการทำผลการวิจัยเรื่อง การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ตามลำดับดังนี้

5.1.1 สถานภาพส่วนบุคคลในด้านเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศมากที่สุดคือ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85 และน้อยที่สุด เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 15

5.1.2 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร ในรายวิชาการขายและการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 แผนกวิชาธุรกิจค้าปลีก โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ 3.95 และหลังเรียนค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ 8.20 ซึ่งเมื่อนำผลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าต่างของช่วงคะแนนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.25

5.2 อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้จัดทำได้ข้อสรุปผลของการศึกษาค้นคว้าที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการทำผลการวิจัยเรื่อง การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย เมื่อมีการเก็บอุปกรณ์สื่อสารทำให้นักเรียนมีความเข้าใจต่อรายวิชาเรียน และสร้างความจำ ความจดจำได้มากขึ้น เมื่อทำการทดสอบหลังเรียนในหน่วยการเรียนรู้เดิม พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นกว่าก่อนการเก็บอุปกรณ์สื่อสาร

5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการทำผลการวิจัยเรื่อง การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ในครั้งนี้ หากพิจารณาแล้วยังสามารถพัฒนาให้มีศักยภาพมากขึ้น ได้ดังนี้

5.3.1. พัฒนาประยุกต์ใช้กิจกรรมทางการศึกษารูปแบบอื่นๆ ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

5.3.2. พัฒนาการวิธีการสอนให้ดียิ่งขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการทำผลการวิจัยเรื่อง การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ในครั้งนี้ หากพิจารณาแล้วยังสามารถพัฒนาให้มีศักยภาพมากขึ้น ได้ดังนี้

5.3.1. พัฒนาหรือหากิจกรรมอื่นๆไปใช้ในหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ โดยปรับเปลี่ยนให้กิจกรรมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ให้มีความหลากหลาย

บรรณานุกรม

- กุญชรীคำขาย, 2542 : 1
 กุณทลมีชัย, 2550 : 5
 กรมวิชาการ (2534, หน้า 21)
 ชูชัย สมितिไกร, 2553 : 9
 ชื่นสมล บุนนาค, 2554
 ธีธัญญ์ วิภัติภูมิประเทศ, 2558
 บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ศรีอนันต์ การพิมพ์, 2553.
 บุญเรียง ขจรศิลป์. วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พี.เอ็น.การพิมพ์, 2543.
 เบญจวรรณ ธนवास และคณะ (2557)
 บุญชม ศรีสะอาด (2532, หน้า 52)
 ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526 : 15
 ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540)
 พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 332
 พิชญ์ เพชรคำ (2557)
 พันธุ์ทิพย์ งามสูตร, 2540 : 141
 พิสนุ ฟองศรี. วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ด้านสุทธาการพิมพ์, 2552.
 ไพศาล หวังพานิช (2523, หน้า137)
 ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2543.
 สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม, 2520 : 1
 สุชัยยัณต์ โชติพันธ์, 2552 : 37
 สุนทร ดวงประเสริฐชัย (2557)
 สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2551.
 อรรถพงศ์ เพ็ชรสุวรรณ, 2552 : 5
 อาฟีฟีลาเต๊ะ และคณะ, 2555

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อารมณ สนานภู (2539, หน้า17)
 อารมณ สนานภู, 2539, หน้า 17-18
 อำนวย รุ่งรัมย์ (2525, หน้า 19-111)
 Alfawareh & Jusoh, 2014
 Al-Menayes (2014)
 Jena, 2014
 Lepp, Barkley and Karpinski (2015)
 Martin, 2011
 Mok et al.,2014
 Morphetou & Morphetis, 2014
 Neuman, W. L. Basic of Social Research: Qualitative and Quantitative Approaches.
 (2nd ed.). Boston: Pearson, 2007.
 Nitko, J. A. Education assessment of student. 4thed. New Jersey: Pearson, 2004.
 Ravizza (2014)
 Rosen, Carrier and Cheever (2013)
 Tindell & Bohlander, 2012
 Yu, 2012

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบทดสอบ

แบบทดสอบ

1.การตลาดหมายถึงอะไร?

- ก). การผลิตสินค้าเพื่อขาย
- ข). การวางแผนและดำเนินการเพื่อสร้างความต้องการในสินค้าหรือบริการ
- ค). การเจรจากับลูกค้าเพื่อปิดการขาย
- ง). การหากำไรจากสินค้าหรือบริการ

2.ส่วนประกอบของการตลาด 4P คืออะไร?

- ก). Product, Price, Place, Promotion
- ข). Product, Price, People, Process
- ค). Price, Place, Promotion, Profit
- ง). Product, Price, Place, Publicity

3.การทำตลาดผ่านช่องทางออนไลน์ถือเป็นการใช้กลยุทธ์การตลาดแบบใด?

- ก). Direct Marketing
- ข). Digital Marketing
- ค). Personal Selling
- ง). Public Relations

4.คำว่า "ตลาดเป้าหมาย" หมายถึงอะไร?

- ก) ลูกค้าทุกคนที่สามารถซื้อสินค้าหรือบริการ
- ข) กลุ่มลูกค้าที่ต้องการเจาะจงเพื่อให้มีความสำคัญกับการขาย
- ค) ผู้บริโภคที่ไม่มีความสนใจในสินค้า
- ง) บริษัทที่ขายสินค้าคล้ายกันในตลาด

5.ในกระบวนการขาย "ขั้นตอนการเปิดการขาย" คืออะไร?

- ก) การเจรจาราคากับลูกค้า
- ข) การสร้างความสนใจและการกระตุ้นให้ลูกค้าสนใจสินค้าหรือบริการ
- ค) การติดต่อกับลูกค้าเพื่อขอความคิดเห็น
- ง) การสรุปการขายและการปิดการขาย

6.การตลาดที่ใช้การให้ส่วนลดหรือโปรโมชั่นเพื่อดึงดูดลูกค้าถือเป็นกลยุทธ์การตลาดแบบใด?

- ก) Market Penetration
- ข) Product Differentiation
- ค) Promotional Strategy
- ง) Niche Marketing

7.ลูกค้า "พันธมิตร" ในการขายหมายถึงอะไร?

- ก) ลูกค้าที่ซื้อสินค้าอย่างสม่ำเสมอ
- ข) ลูกค้าที่สนใจเฉพาะสินค้าบางประเภท
- ค) ลูกค้าที่มีการแนะนำสินค้าให้ผู้อื่น
- ง) ลูกค้าที่ใช้สินค้าหรือบริการในราคาสูง

8.ในการทำการตลาด "กลยุทธ์การแบ่งตลาด" หรือ "Market Segmentation" คือการ?

- ก) การตั้งราคาให้เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้า
- ข) การแยกกลุ่มลูกค้าออกเป็นกลุ่มย่อยตามลักษณะบางประการ
- ค) การพัฒนาสินค้าใหม่เพื่อตอบสนองลูกค้า
- ง) การทำให้สินค้าดึงดูดลูกค้าได้มากที่สุด

9.การบริการหลังการขายมีความสำคัญอย่างไร?

- ก) ทำให้ลูกค้ารู้สึกไม่พอใจ
- ข) ช่วยให้ลูกค้ากลับมาซื้อซ้ำและสร้างความเชื่อมั่น
- ค) ลดต้นทุนในการผลิตสินค้า
- ง) ทำให้บริษัทต้องลดคุณภาพสินค้า

10.ในกระบวนการขาย "การปิดการขาย" หมายถึงอะไร?

- ก) การตอบคำถามลูกค้าทั้งหมด
- ข) การทำให้ลูกค้าตัดสินใจซื้อสินค้า
- ค) การแนะนำสินค้าหรือบริการที่ดีที่สุด
- ง) การต่อรองราคากับลูกค้า

ภาคผนวก

ภาคผนวก ข ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวกรรณก เนตรพราว

Name – Surname (ภาษาอังกฤษ) Ms. Kornkanok Netprawn

ตำแหน่งปัจจุบัน ครูอัตราจ้าง แผนกวิชา ธุรกิจค้าปลีก

หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและไปรษณีย์

อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

หน่วยงาน : วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

ที่อยู่ : 11/11 ม.11 ต.หนองละลอก อ.บ้านค่าย ระยอง

E-mail : kornkanok@gmail.com

ประวัติการศึกษา (ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป)

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ ธุรกิจค้าปลีก